

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a JUDr. Ivy Hubáčkové ve věci

žalobkyně **A. P.**, narozené xxx
bytem xxx, xxx
zastoupené Ladislavem Ejemem, advokátem
se sídlem v České Lípě, Eliášova 998

proti
žalované **České republice - Ministerstvu spravedlnosti**, IČO: 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 424/16
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 390/42

o zaplacení 13 250 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. května 2021,
č. j. 15 C 222/2020 – 119,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výrocích I., III. **potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady odvolacího řízení ve výši 10 765,85 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem obvodní soud výrokem I. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni přiměřené zadostiučinění ve výši 13 250 Kč spolu s příslušenstvím zde uvedeným do 15 dnů od právní moci rozsudku a výrokem III. určil povinnost žalované nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 16 879,85 Kč k rukám zástupce žalobkyně do 15 dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalobkyně se domáhala přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu v souvislosti s nepřiměřenou délkou konkurzního řízení vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. 95 K 7/2002. Tvrdila, že přihlásila svou pohledávku dne 6. 8. 2002, která byla uznána v rozsahu 201 620 Kč.
3. Soud I. stupně po provedeném dokazování vzal za zjištěný průběh shora uvedeného konkurzního řízení s tím, že žalobkyně se přihlásila 9. 8. 2002 s pohledávkou ve výši 201 620 Kč. V návrhu na částečný rozvrh správce sdělil, že s přihlédnutím k dosavadnímu zpeněžení majetkové podstaty lze očekávat, že veškeré zjištěné pohledávky konkursních věřitelů určených do rozvrhu budou uspokojeny poměrně ve výši 6-8 %, což u žalobkyně odpovídá výtěžku v rozmezí 12 097 Kč až 16 129 Kč.
4. Po právní stránce soud věc hodnotil ve smyslu právní úpravy stanovené zákonem č. 82/1998 Sb. v platném znění s tím, že dosavadní délku konkurzního řízení přesahující osmnáct let nelze ospravedlnit ani složitostí konkurzního řízení ani extrémním množstvím přihlášených věřitelů. Dále uvedl, že žaloba nebyla podána předčasně, neboť žalobkyně je osobu pokročilého věku, v současné době je jí 88 let a hrozila by u ní ztráta možnosti domoci se zadostiučinění. Soud dále konstatoval, že nepřiměřenou délkou řízení se žalovaná dopustila nesprávného úředního postupu. V souvislosti s tím žalované určil povinnost finančního plnění v souvislosti s tímto odpovědnostním titulem státu, když pouhé konstatování porušení práva, jehož se žalobkyni dostalo ze strany žalované, hodnotil jako nedostatečnou formu zadostiučinění. Při základní sazbě 15 000 Kč za jeden rok řízení, z toho první roky v poloviční výši stanovil základní výši zadostiučinění částkou 265 000 Kč, kterou snížil o 60 % pro složitost věci a 35 % pro snížený význam řízení, když konečná výše zadostiučinění tak činí částku 13 250 Kč, kterou uložil žalované uhradit žalobkyni, včetně příslušenství pohledávky ve smyslu § 15 odst. 2 citovaného zákona a o nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 1, 3 o. s. ř.
5. Co do zbytku žalobu jako nedůvodnou zamítl v rozsahu částky 271 375 Kč s příslušenstvím.
6. Proti vyhovujícímu výroku a výroku o nákladech řízení podala žalovaná včas odvolání. Uvedla, že věk žalobkyně není relevantní skutečností. Poukázala dále na velmi malý význam řízení pro žalobkyni, když lze dosud předběžně očekávat uspokojení žalobkyně v rozsahu 6 – 8 % z přihlášené pohledávky, nicméně lze očekávat, že s postupem času se tato míra uspokojení bude spíše zmenšovat. Poukázala rovněž na rozhodovací praxi zdejšího odvolacího soudu a navrhl, aby v odvolacím řízení byl v napadeném výroku I. rozsudek změněn a žaloba zamítnuta a žalované přiznány náklady řízení.
7. Žalobkyně se k odvolání žalované písemně vyjádřila, opětovně uvedla důvody, které vedly k podání žaloby, zdůraznila svůj věk a navrhl, aby v odvolacím řízení byl napadený rozsudek jako věcně správný potvrzen.
8. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně v rozsahu výroků I., III. včetně řízení, které jeho vydání předcházelo dle § 212, § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

9. Dokazování doplnil zjištěním z informační databáze infosoud na www.justice.cz, z něhož plyne, že uvedené konkurzní řízení stále probíhá. Konkurzní soudce sdělil dne 26. 10. 2021, že správce konkurzní podstaty sice soudu zaslal konečnou zprávu, ta však ignoruje povinnosti uložené správci na jednání věřitelského výboru.
10. Odvolací soud si je vědom rozhodnutí, které v obdobné věci vyhlásil dne 3. listopadu 2021, pod č. j. 55 Co 285/2021-128, v němž jako hlavní důvod pro zamítnutí žaloby vzal význam konkurzního řízení pro žalobce. Zvažoval částku, která se v uvedeném řízení měla v konkursu žalobci dostat (částka ve výši 3 120 Kč). V citovaném řízení odvolací soud dovodil, že význam řízení pro je pro žalobce nicotný a nemohla mu tak vzniknout nemajetková újma, kterou by bylo na místě odškodnit finančně.
11. V daném případě však odvolací soud vycházel ze skutkových zjištění soudu I. stupně, která nebyla ani v odvolacím řízení ze strany žalovaného zpochybněna. Z nich vyplynulo, že žalobkyně, která dovršila v tomto roce věku 88 let a je starobní důchodkyní může očekávat, že její pohledávka bude uspokojena poměrně v rozsahu 6 – 8 %. Odhad tedy činí rozpětí částek 12 100 Kč - 16 100 Kč, což však není pro žalobkyni nicotnou částkou (převyšuje výši průměrného starobního důchodu) a význam řízení za nepatrný v tomto případě nelze označit jako ve srovnávaném případě.
12. Odvolací soud navíc přihlédl k tomu, že soudem I. stupně vypočtená částka 13 250 Kč je zcela adekvátní tomu, co přichází v úvahu v rámci konkurzního uspokojení pro žalobkyni, tedy co je pro ní takzvaně „v sázce“. Tato výše přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu je tak přiměřená zákonným kritériím a odvolací soud ve shodě s obvodním soudem vychází z toho, že s ohledem na nadstandardní délku konkurzního řízení i věk žalobkyně nepostačuje satisfakce ve formě konstatování porušení práva.
13. Ze všech těchto důvodů odvolací soud postupoval dle § 219 o. s. ř. a napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil.
14. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplývá z ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř., když žalobkyně byla v odvolacím řízení zcela úspěšná a náleží jí proto právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem dle advokátního tarifu. Byly jí přiznány proto náklady za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání), dvě paušální náhrady hotových výloh po 300 Kč, náhrada cestovného za použití osobního automobilu na trase Česká Lípa - Praha a zpět ve stejném rozsahu jako před soudem I. stupně v částce 1 097,40 Kč, náhrada za ztrátu času za 10 půlhodin po 100 Kč a 21 % sazba DPH 1 868,45 Kč, celkem v součtu 10 765,85 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 8. prosince 2021

JUDr. Zdeněk Stíbral v. r.
předseda senátu